

عنوان مقاله:

تبیین نقش طبیعت گرایی در میزان مطلوبیت پارک های شهری و پایداری زیست محیطی (نمونه مورد مطالعه پارک ساعی شهر تهران)

محل انتشار:

نهمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در مهندسی عمران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سعید عظمتی - استادیار گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شرق، تهران، ایران

فاطمه حنائی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شرق، تهران، ایران

فرشته پشآبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شرق، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تردید وجود ندارد که لازمه زیستن پایدار انسان، همزیستی با طبیعت است و هر جا و هر زمان این همزیستی در معرض مخاطره و آسیب قرار گیرد، زندگی انسان ها نیز به اشکال مختلف با نابسامانی های گوناگون روبرو می گردد. نیاز عوامل طبیعی و زیست دوست در زندگی ساکنین شهرهای مدرن و ارتباط آنها با طبیعت در خلق فضاهایی که شهروندان بتوانند در آن حدمطلوبی از آسایش محیطی راحس کنند و در عین حال این عناصر بتواند به ابعاد زیست محیطی و پایداری دست پیدا کند، از ضرورت های بررسی این مساله می باشد. فضاهای سبز شهری به عنوان بخشی از فضاهای باز شهری، عامل اصلی در ساختار سیمای شهری، بهبود شرایط اکولوژیکی، گذران اوقات فراغت و تفریح محسوب می شوند، تا از این طریق بر کیفیت محیط زیست شهری بیفزاید. اهمیت فضای سبز در داخل شهرها به حدی است که در بین ۵ کاربری مهم شهری از آن یاد می شود. از آنجا که پارک ها حلقه بارز واسط بین انسان و طبیعت هستند، می توان اینامکن را به عنوان یکی از نخستین کارکردهایی دانست که ساکنین شهرها به نوعی همواره با آن در تماس اند. در این مقاله سعی شده است تا نقش طبیعت گرایی در میزان مطلوبیت پارک های شهری و پایداری زیست محیطی مورد بررسی و ارزیابی قرار گیرد و به عنوان نمونه موردی پارک ساعی شهر تهران مورد مطالعه قرار گرفته است. روش تحقیق این پژوهش ترکیبی از روش های کیفی و کمی میباشد. مبانی نظری و مطالعات اولیه تحقیق با روش کتابخانه ای و مرور اسنادی استخراج گردیده است. سپس دستاوردهای پژوهش شامل مولفه های اصلی و زیر مولفه های آن توسط نگارندگان استخراج گردید و وزن دهی با استفاده از نرم افزار EXPERT CHOICE انجام گردید. در نهایت نتایج تحقیق در خصوص تبیین نقش طبیعت گرایی در میزان مطلوبیت پارک های شهری و پایداری زیست محیطی ارائه گردید. بررسی ها نشانگر این مطلب هستند که نقش فضای سبز و طبیعت گرایی به عنوان عاملی کلیدی و تاثیرگذار در احساس تعلق به مکان و افزایش میزان مطلوبیت فضایی پارک های شهری بسیار موثر است و علاوه بر احساس آرامش محیطی برای کاربران، عملکردها و ابعاد زیست محیطی، زیباشناختی- تجربی و اجتماعی انعطاف پذیری در محیط دارد که منتج به پایداری زیست محیطی و مطلوبیت فضایی و افزایش کیفیت محیط های شهری برای بهره برداران خواهد شد.

کلمات کلیدی:

معماری سبز، پارک ها شهری، مطلوبیت فضائی، پایداری زیست محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1524067>

